

Vi är skyldiga honom mycket

”Med Guds hjälp kommer jag, min make och min äldsta dotter att delta i helgonförklaringen. Vi tackar Gud för de många gåvor vi har fått genom den salige Josemarías förbön”. Här kommer några berättelser om gåvor man har fått genom Opus Deis grundares förbön.

2002-06-27

Hemsidan för Kommittén för Josemaría Escrivás helgonförklaring har en avdelning som heter ”Varför

ska man åka till Rom?” Den innehåller vittnesbörd i samband med förberedelserna inför helgonförklaringsceremonin. Från Colombia skriver någon: ”Med Guds hjälp kommer jag, min make och min äldsta dotter att delta i helgonförklaringen. Vi tackar Gud för de många gåvor vi har fått genom den salige Josemarías förbön”.

Alltsedan den salige Josemarías bortgång, den 26 juni 1975, började många berättelser om bönhörelser genom hans förbön komma in från hela världen till Prelatsämbetet för Prelaturen Opus Dei: omvändelser, beslut att ta det kristna livet på allvar, helbrägdagörelser, materiella bönhörelser mm. Dessa vittnesbörd har blivit ännu fler sedan hans saligförklaring 1992 och nu räknas de i flera tiotusental.

Vi presenterar här några vittnesbörd som på senare tid har kommit in från

hela världen och några bilder som återspeglar ekot från en vördnad som den heliga Stolen har kallat ”en äkta rörelse av folklig fromhet”..

Det hände den 26 juni D. V., Río Piedras, Puerto Rico.

Vår son hade just underrättat oss om sitt beslut att gifta sig borgerligt med sin icke-katolska fästmö. Inför vår oro och våra bekymmer, sökte vi hjälp och vägledning hos en präst, som för oss bekräftade lägets allvar. Från det ögonblicket läste vi dagligen bönen på den salige Josemarías bönekort, och på årsdagen av hans himmelska födelse anbefallde vi oss tillitsfullt till honom under den heliga Mässan.

Samma kväll, då vi återvände hem, meddelade oss vår son, att han just hade talat med sin fästmö och att de hade beslutat sig för att gifta sig kyrkligt. Efter att ha fullföljt alla

kyrkliga och civila bestämmelser, tog de emot äktenskapets sakrament.

Vi tackar Gud av allt vårt hjärta för att han genom den salige Josemarías förbön har bönhört oss och för den välsignelse vi mottagit.

Ett botande inte enbart på ytan V. M., Greenwich, U. S.A.

Maken till en av mina väninnor led av psoriasis, en hudsjukdom. Trots de behandlingar som olika läkare hade föreskrivet honom gick inte hans sjukdom tillbaka. Det fanns ingen känd bot, men min väninna och jag började dagligen läsa bönen på den salige Josemarías bönekort med vädjan om hjälp till att hennes mans hälsotillstånd skulle förbättras. Några veckor senare besökte hennes make en annan doktor, vilken föreskrev en ny behandling, som huvudsakligen innebar att han avstod från vissa födoämnen. Resultatet blev häpnadsväckande.

Han tillfrisknade på ett underbart sätt.

När jag gick igenom dessa händelser, erinrade jag mig andra tillfrisknanden som har ägt rum efter det att jag skickade bönekortet till min väninna: Hennes make har åter börjat delta i söndagsmässan; de är i färd med att reglera sin äktenskapliga situation; hennes äldre son, som dagligen läser rosenkransen tillsammans med henne, önskar bli präst, och maken, till sist, har hjälpt sin bror och svägerska att återvända till Kyrkan.

Mor och son räddades *Yogyakarta, Indonesien*

När min syster födde sitt barn blödde hon så mycket att hon hamnade i koma. Kontrollskärmen för hjärtat visade till och med att det hade slutat slå och en präst förrättade de sjukas smörjelse. Maken (min svåger) tog då fram Opus Deis grundares bönekort

och bad om hans förbön. Min syster återhämtade sig slutligen och berättade att hon verkligen hade känt sig hjälpt av den bönen. Både hon och barnet är nu utom fara, och hon döpte barnet till Leonardo Ardyani Escrivá Pamungkas som tack till den salige Josemaría. Vi har kopierat bönekortets text och delat ut den till hundratals människor i vår omgivning, som har tagit till vana att be det.

Botad från sitt alkoholmissbruk *Stockholm, Sverige.*

Jag har en barndomsvän som jag haft kontakt med i cirka 55 år. Min gode vän har en god akademisk utbildning, men började missbruka alkohol för ungefär 20 år sedan.

Han blev till slut mycket svårt alkoholiserad och blev vid olika tillfällen inlagd på sjukhus, där man konstaterade leverskada,

polyneuropati samt
korsakofssyndrom.

De läkare jag då talade med ansåg att
det inte fanns något hopp för min
gode vän. Jag började be för honom
dagligen, varvid jag brukade Msgr.
Escrivá de Balaguers bönekort.

Min vän är nu helt befriad från sitt
alkoholberoende och har därigenom
blivit en "ny människa".

**En anställning i min hemstad S. R.,
*Hobart, Tasmanien.***

Under de senaste två månaderna har
jag anropat den salige Josemaría
Escrivás förbön för att hitta en ny
anställning, eftersom den arbetsmiljö
i vilken jag befann mig höll på att
förorsaka mig kraftigt obehag, trots
att jag trivs i mitt yrke med dess
plikter och ansvar.

Det var första gången som jag tog
min tillflykt till hans förbön, och jag

blev överraskad av snabbheten och den övertygande kraften i hans svar. Som en gåva från himlen fick jag ett telefonsamtal från en parlamentsledamot som erbjöd mig att arbeta för honom i min hemstad.

Då jag antog anställningen bad jag den salige Josemaría, att han även skulle finna ett arbete för den person som jag ersatte, och denne erhöll ett förmånligt anbud från en avdelning i regeringskansliet.

Jag tackar den heliga Jungfrun och den salige Josemaría för att de har tagit sig an mig i min nöd och för att de har hjälpt mig att få en bra anställning och återförena mig med min familj och med mina vänner.

Paret har förändrats

Yamousoukro, Elfenbenskusten.

Efter 15 års samlevnad separerade min farbror och hans hustru efter en lång period kantad av gräl och

ömsesidig oförståelse. De följande tio åren levde var och en av dem sitt eget liv. Paret hade sex barn, vars uppfostran under tiden tog en dålig vändning, och därför beslöt jag mig för att inleda ett återföreningsarbete, i förlitan på den salige Josemarías hjälp. Efter en novena reste jag för att besöka var och en av de två, men bägge motsatte sig att börja en process som kunde leda till en återförening.

Jag adresserade ett långt brev till var och en. Tre månader senare meddelade de mig, till min överraskning, att de inte bara ville återställa hemmet, utan grunda ett äkta kristet hem. Återföreningen gjordes i stillhet, fyra månader efter det att projektet inleddes. Då jag tackade den salige Josemaría för denna första "etapp", bad jag honom att hjälpa dem intill slutet. Och jag tror att han har lyssnat till mig. Min farbror och hans hustru accepterade

att skriva in sig som katekumener och efter ett års utbildning kunde prästen förrätta både dop och vigsel på samma gång. Jag har ännu en gång tackat den salige Josemaría för denna andra “etapp” och ber honom numera om barnens omvändelse. Den är redan på gång, ty alla barn är inskrivna som katekumener och förbereder sig för dopet. Jag tackar den salige Josemaría för alla dessa bönhörelser.

De har inte skilt sig *C. G., Coli, Italien.*

Våren 1997 kom min dotter och hennes make hem till mig och berättade, att de hade bestämt sig för att skiljas. Jag kände mig förtvivlad, framför allt med tanke på min dotters två döttrar. Vid den tiden kände jag en dam, som gav mig ett bönekort av den salige Josemaría. Jag vände mig till honom och bad att han skulle ingripa för att det som Gud

hade förenat i äktenskapet inte skulle splittras. Efter ca 20 dagar blev jag uppringd av ett av dessa mina barnbarn, som var 12 år gammal, och berättade, att hennes föräldrar hade planterat ett litet olivträd i trädgården. De har inte skilt sig och alltsedan den dagen har saker och ting gått bättre och jag känner en stor frid. Jag erkänner i allt detta den nåd jag erhållit genom den salige Josemarías förbön och känner mig förpliktad att skriva ned detta.

Han biktade sig innan han dog *E. L. R., Zapopan, Mexiko.*

Jag var mycket bekymrad för en granne, som sedan drygt ett år tillbaka led av en allvarlig sjukdom och som inte önskade försona sig med Gud. Man hade opererat både hans hjärta och ena njure, men hans sår hade inte läkts, eftersom han även led av diabetes. Jag sade till en god vän: "låt oss be till den salige

Josemaría Escrivá om att han inte dör innan han har försonat sig med Gud.” Hans tillstånd försämrades och man talade till honom om bikt, men det gick han inte med på. Vi fortsatte att be novenan. Vid den tiden kom hans mor och uppmanade honom att bikta sig, eftersom hans tillstånd var mycket allvarligt. Han föll i koma och vi intensifierade våra böner. På sin sista dag kom han ett ögonblick till sans, bad om en präst, biktade sig och dog strax därefter. Fader Josemaría Escrivá hade bönhört oss.
